

s četnými pěnovcovými inkrustacemi poblíž nedávno odklizeného polomu/vývratu, asi 16 trsů, z toho čtyři drobné vytržené ze substrátu při sanaci polomu/vývratu (6. 8. 2024 leg. et photo K. Fajmon & K. Vincencová, BRNU).

Nově nalezená a jediná současná lokalita druhu v Bílých Karpatech, neboť výskyt v bývalém lomu pod Lokovem (Hajduchová 1999) nebyl při cíleném hledání v roce 2023 ověřen (1. 6. 2023 K. Fajmon) a zřejmě zaniknul (poslední pozorování odtud pochází z roku 2003 od M. Havlové (AOPK ČR 2025, Pladias 2025).

K. Fajmon

Hajduchová J. (1999): Předběžná zpráva o prvním nálezů jazyku jeleního (*Phyllitis scolopendrium*) v Bílých Karpatech. – Sborn. Přírod. Klubu Uherské Hradiště 4: 59.

Lamla F. & Hroneš M. (2024): Exkurze z Hané až na Makču Pikču. – Zprávy Moravskoslez. Poboč. ČBS 13: 26–31.

Asplenium viride

C3/NT

68. Moravské podhůří Vysočiny, 6465a, Letovice (distr. Blansko): Slatinka, úpatí stěny bývalého hadcového lůmku v lese na stinném svahu nad Chlumským potokem, 80 m JJV od kaple v osadě, 49°34'28,4"N, 16°34'14,5"E, 385 m n. m., jeden vitální trs (3. 11. 2024 photo P. Novák, rev. L. Ekrt).

Bazifilní sleziník zelený roste na nové lokalitě na hadcovém podkladu. Naleziště leží v trojúhelníku mezi známými výskyty na opukách Českomoravského meziohří, mramorech v okolí Olešnice a vápencích Moravského krasu (Ekrt in Kaplan et al. 2016). Na hadcovém tělese letovického krystalinika kolem osady Slatinka dosud přežívá *Asplenium adulterinum* (Faltys in Additamenta 10: 50–51, 2012; v roce 2023 potvrzeny tři trsy). Z minulosti je odtud doložen herbářovou položkou další hadcový sleziník *Asplenium cuneifolium* (1980 leg. F. Kühn, BRNU; Ekrt in Kaplan et al. 2016), který zde však od doby svého nálezů potvrzen nebyl.

P. Novák

Atriplex prostrata* subsp. *latifolia

C4a/NT

85. Krušné hory, 5554c, Loučná pod Klínovcem (distr. Chomutov): Háj, dno vypuštěné vodní nádrže Drátovna ca 0,9 km VJV od vrchu Hájský kopec (kóta 989,4), 50°24'59,1"N, 13°00'58,3"E, 883 m n. m., dosti vzácně (22. 9. 2024 leg. Č. Ondráček, CHOM).

Jedná se o první nález ve fytogeografickém okrese Krušné hory (85).

Č. Ondráček

Azolla filiculoides

neo nat

18b. Dolnomoravský úval, 7068c, Dubňany (distr. Hodonín): mělký mokřad na pravém břehu Kyjovky u mostu a ornitologické pozorovatelný 0,8 km SSV od severního okraje Jarohněvického rybníka, 48°56'23,7"N, 17°04'16,5"E, 174 m n. m. (26. 12. 2024 leg. M. Chytrý, BRNU; inaturalist.org/observations/256283505).

Azolla filiculoides je drobná vodní kapradina pocházející z teplých oblastí Severní Ameriky. Pěstuje se jako akvarijní rostlina a zplaněla v Evropě i na dalších kontinentech (Šumberová 2011). Záznamy v databázích Pladias, NDOP a iNaturalist dokládají několik výskytů azoly v teplých oblastech České republiky. Vesměs jde o přechodné výskytů na izolovaných lokalitách, z nichž některé zanikly před několika desetiletími.

Na jižní Moravě byla *Azolla filiculoides* dosud zaznamenána pouze na dvou lokalitách. Poprvé ji v roce 1899 pozoroval Hugo Zimmermann u Lednice, kde se rozšířila z knížecího skleníku do lučního příkopu a potlačila tam okřehkovité rostliny (Anonymus 1900). Tato populace však brzy zanikla po jedné z tuhých zim (Jančen & Neumayer 1942). Další záznamy o výskytu tohoto druhu ve volné přírodě na jižní Moravě pocházejí až z let 2015 a 2016, konkrétně z potoka Trníčku jižně od Rakvic (2015 leg. H. Galušková et al., BRNU; 2016 leg. J. Šmiták, BRNU).

Nově zjištěná lokalita u Dubňan se nachází v nedávno vybudovaném Ptačím parku Kosteliska, a to v mělkém mokřadu s konstrukcí pro úkryt plazů u ornitologické pozorovatelný. Azola sem mohla být zavlečena při stavbě těchto zařízení nebo přinesena návštěvníky. V době nálezu (o Vánocích) byl mokřad po předchozí mrazivé noci pokryt ledem, do kterého byla populace azoly zamrzlá. Když jsem úlomky ledu nechal doma roztát, zdálo se, že rostliny zůstaly živé. Vzhledem ke globálnímu oteplování a mírnějším zimám lze očekávat, že výskytů azoly na našem území bude přibývat.

M. Chytrý

Anonymus (1900): Sitzungs-Berichte. – Verh. Naturforsch. Ver. Brünn 38 (1899): 20–53.

Jančen E. & Neumayer H. (1942): Beiträge zur Benennung, Bewertung und Verbreitung der Farn- und Blütenpflanzen Deutschlands. – Österr. Bot. Z. 91: 209–298.

Šumberová K. (2011): Ceratophyllo-Azolletum filiculoidis Nedelcu 1967. – In: Chytrý M. [ed.], Vegetace České republiky. 3. Vodní a mokřadní vegetace, p. 67–69, Academia, Praha.

Berberis julianae

neo cas

16. Znojensko-brněnská pahorkatina, 6765d, Brno-Královo Pole: 165 m SZ od zastávky MHD Bieblova, 49°13'00,9"N, 16°36'48,8"E, 250 m n. m., jeden mladý exemplář v náletových křovinách na lokalitě Planýrka (30. 4. 2023 photo M. Sedlák; inaturalist.org/observations/158074639).

16. Znojensko-brněnská pahorkatina, 6865a, Brno-Nový Lískovec: 490 m S od zastávky MHD Kamenný vrch, 49°11'03,4"N, 16°32'51,9"E, 379 m n. m., jeden mladý exemplář v křovinách okolo pěšiny v PR Kamenný vrch (21. 3. 2023 photo M. Sedlák; inaturalist.org/observations/151814781).

20b. Hustopečská pahorkatina, 6865b, Brno-Židenice: 295 m JJZ od kóty Bílá hora (300 m), 49°11'30,6"N, 16°39'27,4"E, 244 m n. m., jeden mladý exemplář prorůstající živým plotem z pámelníku bílého na ulici Závodského (26. 12. 2022 photo M. Sedlák; inaturalist.org/observations/145105524).

Berberis thunbergii

neo cas

16. Znojensko-brněnská pahorkatina, 6765d, Brno-Řečkovice: 135 m JJV od železniční stanice Brno-Řečkovice, 49°14'57,9"N, 16°35'25,8"E, 238 m n. m., jeden mladý exemplář v křovinách mezi cestou a vodotečí (18. 11. 2022 photo M. Sedlák; inaturalist.org/observations/142288503).

20b. Hustopečská pahorkatina, 6865b, Brno-Židenice: 120 m JV od kóty Bílá hora (300), 49°11'36,9"N, 16°39'29,4"E, 269 m n. m., jeden mladý keřík zplaňující pod stromem v lesoparku (27. 3. 2024 photo M. Sedlák; inaturalist.org/observations/204149043).